

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010244
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010244.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. apríla 2017 prejednal odvolanie obžalovaného

G. T.

nar. XX.X.XXXX v X., trvale bytom I. pod P., U. č. XX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom v inej trestnej veci,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/60/2016 zo dňa 26.9.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/60/2016 zo dňa 26.9.2016 bol obžalovaný G. T. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pretože i napriek tomu, že mu trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 156/2014 zo dňa 20. novembra 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24. apríla 2015, bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 22 mesiacov, dňa 26. marca 2016 o 19.45 hodine viezol po ulici L. v C. I. pod P., okres L., osobné motorové vozidlo značky K. O. evidenčné číslo L. Bol za to odsúdený podľa § 348 ods.1 Trestného zákona, § 38 ods.4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona mu súd uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 4 roky.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní zahlásil obžalovaný odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ mu nepriznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., nakoľko na hlavnom pojednávaní sa k trestnej činnosti doznal. Ďalej vytykal súdu prvého stupňa to, že tento odmietol jeho návrh na doplnenie dokazovania, aby bolo nariadené skúmanie jeho duševného stavu znalcom z odboru psychiatrie, pretože je presvedčený, že trpí duševnou poruchou alebo chorobou, ktorá mu neumožňuje rozpoznať jeho konanie, čo spôsobuje jeho opakované páchanie trestnej činnosti spočívajúcej v tom, že vedie motorové vozidlá bez toho, aby bol držiteľom vodičského oprávnenia. Motorové vozidlo viedol napriek tomu, že mal vedomosť, že mu bol uložený trest zákazu činnosti, ale on jednoducho svoje konanie v určitých situáciách nedokáže ovládnuť, pretože pocit zašoférovať si je taký silný, že mu nedokáže odolať a nevie si to vysvetliť. Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obhajca oboznámil odvolaciemu súdu písomne vypracovaný názor znalca z odboru psychiatrie, že skúmanie duševného stavu obžalovaného ohľadne tejto otázky nie je vylúčený. Žiadal preto, aby bol rozsudok súdu prvého

stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušený a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátená súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, aby bol skúmaný duševný stav obvineného z hľadiska jeho závislosti na riadení motorových vozidiel. Alternatívne navrhoval, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a uložil mu trest miernejší, pretože uložený trest je neprimeraný.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní poukázal na správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku a žiadal odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že podané odvolanie nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy, tieto správne a v súlade so zákonom vyhodnotil, správne ustálil skutkový stav tak, ako je tento uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a nepochybil ani pri ukladaní trestu. V prvom rade odvolací súd uvádza, že u obžalovaného neprichádzalo do úvahy priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák., teda že sa k trestnej činnosti doznal a túto oľutoval. Obžalovaný tak síce urobil pri svojom prvom výsluchu v prípravnom konaní, no následne po vydaní trestného rozkazu podal voči tomuto odpor, v ktorom poprel spáchanie trestnej činnosti a aj keď na hlavnom pojednávaní pripustil, že sa skutku dopustil, absentuje tu akékoľvek oľutovanie skutku z jeho strany. Za takejto situácie aj podľa názoru odvolacieho súdu neprichádza do úvahy priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia Trestného zákona, tak ako sa toho domáhal obžalovaný svojím odvolaním.

Podľa názoru odvolacieho súdu však nie je potrebné u tohto obžalovaného nariadiť skúmanie duševného stavu tak, ako sa toho domáhal na základe ďalšieho dôvodu uvedenom v odvolaní. Intenzita konaní obžalovaného, spočívajúcich v riadení motorového vozidla bez vodičského oprávnenia, resp. v čase uloženého trestu zákazu činnosti, podľa názoru odvolacieho súdu nenasvedčuje záveru, že by tento v tomto smere trpel psychickou poruchou spočívajúcou v neovládaní svojej záľuby riadiť motorové vozidlá až v takej miere, že by to odôvodňovalo potrebu skúmania jeho duševného stavu znalcami z odboru psychiatrie. Prvýkrát bol obžalovanému totiž uložený trest zákazu činnosti dňa 2.11.2010 za skutok, ktorý spáchal 15.8.2010, keď síce riadil motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia, ktoré ešte v tom čase nevlastnil, avšak postihnutý bol predovšetkým za alkohol. Druhého skutku sa dopustil dňa 9.3.2013, keď opätovne síce riadil motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia, avšak mal požitý alkohol v takom množstve, že bol odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá. Následne sa dopustil dvoch skutkov marenia výkonu úradného rozhodnutia v súvislosti s riadením motorového vozidla v čase plynutia trestu zákazu činnosti, a to dňa 28.9.2014 a dňa 26.3.2016, ktorý posledný je predmetom tohto konania. Odvolací súd vychádzajúc z uvedeného dospel potom k záveru, že ani tejto odvolacej námietke obžalovaného nie je možné prisvedčiť, pretože uvedené fakty nenasvedčujú o prípadnej duševnej poruche obžalovaného.

Súd prvého stupňa teda pokiaľ sa týka uznania viny obžalovaného a uloženého trestu rozhodol zákonne a správne, a preto odvolací súd s poukazom aj na hore uvedené závery nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto následne podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.